

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6301/06
22.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Вере Пешић, председника већа, Гордане Џакула и Обрада Андрића, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Љиљаном Јевтић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против туженог Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије, Колубарски управни округ у Ваљеву, ради поништаја решења 220 бр. 353-00011/2006-04 од 19.06.2006. године, у предмету урбанистичке дозволе, у нејавној седници већа одржаној дана 22.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. 4210/04 од 23.03.2006. године, поништено је решење Општинске управе Шабац, Одељења за урбанизам бр. 353-1-74/03-11 од 04.05.2004. године и списи предмета се враћају првостепеном органу на поновни поступак и решавање, а означеним решењем од 04.05.2004. године поништава се акт о урбанистичким условима бр. 353-1-74/03-11 од 21.11.2003. године, издат од Одељења за урбанизам Општинске управе Шабац, за изградњу пословног комплекса – аа на кат. парц. бр. вв КО КК, по захтеву АА.

У тужби којом је покренуо управни спор тужилац указује да тужени орган није поступио по пресуди Врховног суда Србије У. 4210/04 од 23.03.2006. године, јер у образложењу оспореног решења тужени орган даје већи значај записнику урбанистичког инспектора од правних схватања Врховног суда Србије изражених у наведеној пресуди. Такође, наводи да је првостепеним решењем повређена одредба чл. 169. ст. 1. и 3. Закона о планирању и изградњи, те да је тужени орган образложењем оспореног решења наметнуо првостепеном органу одлуку и решење, односно да поново поништи акт о урбанистичким условима. Сматрајући да је оспореним решењем повређен закон на његову штету, предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Према разлозима из образложења оспореног решења тужени орган, поступајући по пресуди Врховног суда Србије У. 4210/04 од 23.03.2006. године поништио је решење Општинске управе Шабац, Одељења за урбанизам бр. 353-1-74/03-11 од 04.05.2004. године и списе предмета вратио првостепеном органу на поновни поступак и решавање, са налогом да је у поновном поступку, првостепени орган дужан да отклони учињене повреде правила поступка, тако што ће у поступку укључити жалиоца, упознати га са записником и решењем републичког урбанистичког инспектора приликом одлучивања о издатом акту о урбанистичким условима, а по налогу урбанистичког инспектора, позваће се на одредбе Закона о општем управном поступку, којима се из правног промета може искључити издати акт, пошто је издат супротно одредбама Планског акта, увод решења урадиће у складу са одредбама Закона о општем управном поступку, а у образложењу навешће правни пропис и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво буде дато у диспозитиву.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије налази да истим није повређен закон на штету тужиоца. Ово са разлога, јер је оспорено решење донето у поступку по жалби тужиоца, у свему на основу одредбе чл. 232. ст. 2. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01), којом је прописано да ако другостепени орган нађе да су у првостепеном поступку чињенице непотпуно и погрешно утврђене, својим решењем ће поништити првостепено решење и предмет вратити првостепеном органу на поновни поступак, при чему је првостепени орган у обавези да у поновном поступку у свему поступи по примедбама изнетим у образложењу оспореног решења и донесе закониту одлуку.

Према томе, тужилац ће имати могућност да у поновном поступку пред првостепеним органом истакне све чињенице које је навео у тужби, као и да у том поступку брани своја права и законом заштићене интересе, из ког разлога су наводи тужбе без утицаја на другачије решење ове управне ствари.

Са изнетог, одлучено је као у диспозитиву ове пресуде, применом одредбе чл. 41. ст. 2. Закона о

управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 22.11.2007. године, У. 6301/06

Записничар, Председник већа-судија,

Љиљана Јевтић, с.р. Вера Пешић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК